

Besluit van 15 november 2011, nr. 11.002721, houdende aanwijzing van onroerende zaken ter onteigening ten algemene nutte krachtens artikel 72a van de onteigeningswet in de gemeente Someren

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Beschikken bij dit besluit op het verzoek van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Someren bij brief van 24 februari 2011, kenmerk vrom/ip/ub-0110 tot aanwijzing van onroerende zaken ter onteigening ingevolge artikel 72a van de onteigeningswet ten behoeve van de aanleg van een vrijliggend fietspad langs de Nederweertseweg vanaf de splitsing met de Kerkendijk en de Hugterweg tot aan de gemeentegrens met gemeente Nederweert met bijkomende werken, in de gemeente Someren.

Onze Minister van Infrastructuur en Milieu heeft de beslissing op het verzoek voorgedragen bij brief van 18 augustus 2011, nr. RWSCD BJV 2011/900, Rijkswaterstaat Corporate Dienst, Eenheid Bestuurlijk Juridische Zaken en Vastgoed.

Overeenkomstig artikel 3:11, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht hebben het ontwerp van het te nemen besluit alsmede de in artikel 63 van de onteigeningswet genoemde stukken in de periode van donderdag 14 april 2011 tot en met woensdag 25 mei 2011 in de gemeente Someren en bij Rijkswaterstaat Corporate Dienst te Utrecht ter inzage gelegen. Voorafgaand daaraan is de terinzagelegging overeenkomstig artikel 3:12 van de Algemene wet bestuursrecht aangekondigd in het huis-aan-huisblad 't Contact' en in de Staatscourant nr. 6480 van woensdag 13 april 2011.

Voorts is overeenkomstig artikel 3:13 van de Algemene wet bestuursrecht voorafgaand aan de terinzagelegging het ontwerp van het te nemen besluit toegezonden aan belanghebbenden en aan de verzoeker om onteigening.

Belanghebbenden zijn hierbij uitgenodigd voor een hoorzitting in de gemeente Someren op woensdag 25 mei 2011.

In genoemde kennisgeving zijn belanghebbenden op de hoogte gesteld van de mogelijkheid tot het naar keuze schriftelijk of mondeling naar voren brengen van zienswijzen. De volgende belanghebbenden hebben van deze mogelijkheid gebruik gemaakt:

1. de heer Th. J.H.M. Linssen, namens mevrouw J.H.M. Janssen, eigenaar van de onroerende zaken met grondplannummers 1, 2 en 3;
2. de heer G. Goorts, namens de heer P.J.M. Flupsen, eigenaar van de onroerende zaak met grondplannummer 4;
3. de heer R.L.J.J. Vereijken, namens de heer J.G. Flupsen, belanghebbende met betrekking tot de onroerende zaak met grondplannummer 4.

Overwegingen

Ingevolge artikel 72a van de onteigeningswet kan onteigening plaatsvinden onder meer ten behoeve van de aanleg en verbetering van wegen.

Namens reclamante sub 1 is het volgende naar voren gebracht.

1. Reclamante betwist de noodzaak tot onteigening en stelt dat met het werk geen publiek belang is gediend. Reclamante is van mening dat het fietspad ook op andere wijze dan door gebruikmaking van haar gronden kan worden geëffectueerd. Ter onderbouwing van haar zienswijze voert reclamante verder aan dat de verzoeker om onteigening (hierna: de verzoeker) reeds met de aanleg van het fietspad is begonnen voordat zij de beschikking heeft gekregen over de daarvoor noodzakelijke gronden, waardoor de gemeente – voor zover er al een noodzaak en urgentie bestaat tot aanleg van het fietspad – deze zelf heeft gecreëerd.
2. Voorts merkt reclamante op dat het door de verzoeker aangeboden bedrag te laag is en bovendien dit bedrag in de loop van het met reclamante gevoerde minnelijk overleg aanmerkelijk is gezakt. Een en ander zou verband houden met een gewijzigd standpunt van de verzoeker om onteigening ten aanzien van het verplaatsen van de container (verwarmingsunit) en aanpassing van de drainage. Op de hoorzitting voegt reclamante hieraan toe dat naar haar mening de container in de schadeloosstelling in het kader van de onteigening moet worden meegenomen, omdat deze op het tracé van het aan te leggen fietspad staat. Zij merkt op dat de verzoeker bij een eerdere aanbieding

een vergoeding voor het verplaatsen van de container wel heeft opgenomen, terwijl de verzoeker deze bij latere overleggen buiten beschouwing heeft gelaten. Reclamante brengt verder naar voren dat de gemeente Someren vlak voor de datum van de hoorzitting een handhavingstraject heeft gestart ter verwijdering van de container. Reclamante is het hiermee niet eens aangezien deze reeds vele jaren is gedoogd door de gemeente en er volgens haar ook afspraken over gemaakt zijn met de gemeente. Zij benadrukt dat de verwarmingsunit essentieel voor de uitvoering van haar onderneming is.

Naast een schadevergoeding voor het verplaatsen van de verwarmingsunit naar een binnen het (agrarisch) bouwblok gelegen locatie, verzoekt reclamante ter hoorzitting tevens compensatie in de vorm van een vervangend stuk bouwblok.

Naar aanleiding van de zienswijze van reclamante sub 1 overwegen Wij dat ten tijde van de terinzagelegging van het ontwerpbesluit reclamante eigenares was van de onroerende zaken met grondplannummers 1, 2 en 3 en als zodanig belanghebbende. De verzoeker om onteigening heeft echter bij e-mailbericht van 31 oktober 2011 te kennen gegeven dat de tenaamstelling van de onroerende zaken met grondplannummers 1, 2 en 3 per 24 oktober 2011 (kadastraal) is gewijzigd in Tuindersbedrijf Thwan van Gennip B.V. te Lierop. Aangezien reclamante sub 1 als gevolg hiervan geen belanghebbende meer is, is een inhoudelijke behandeling van deze zienswijze niet meer aan de orde. In de in dit besluit opgenomen lijst van te onteigenen onroerende zaken hebben Wij de tenaamstelling van de onroerende zaken met grondplannummers 1, 2 en 3 aangepast.

Namens reclamant sub 2 is puntsgewijs het volgende naar voren gebracht.

1. Reclamant brengt naar voren dat met hem door de verzoeker om onteigening ten onrechte in het geheel geen overleg is gevoerd. Bij brief van 14 februari 2011 geeft de verzoeker om onteigening aan dat zij conform de wens van reclamant eerdere onderhandelingen over de aankoop van de onroerende zaak heeft gevoerd met de zoon van reclamant, de heer J.G. Flupsen. Reclamant merkt op dat hij betwist dat hij hier toestemming voor gegeven heeft. Tevens voert reclamant in dit kader aan dat de aangeboden vergoeding voor aankoop van de voor de aanleg van het fietspad benodigde grond een oppervlakte van 738 m² betreft, terwijl er volgens reclamant 827 m² van zijn grond benodigd is. Reclamant geeft aan dat de verzoeker om onteigening een gedeelte van het door haar benodigde perceel ter grootte van 89 m² – door verjaring – als haar eigendom claimt. Reclamant licht dit in een ander verband onder punt 4 van zijn zienswijze verder toe.
2. Reclamant stelt verder dat de bij de onteigeningszaak behorende grondtekeningen niet ter inzage hebben gelegen.
3. Voorts trekt reclamant in twijfel of het fietspad op basis van een vrijstellingsbesluit van 13 februari 2006 kan worden aangelegd. In aanmerking nemend dat dit vrijstellingsbesluit vijf jaar lang ongebruikt is gebleven, wijst reclamant erop dat een actuele onderbouw van de plannen evenwel ontbreekt. Reclamant stelt dan ook dat de noodzaak tot grondverwerving voor een vrijliggend fietspad onvoldoende vaststaat. In dit kader voert reclamant tevens aan dat hij het niet eens is met de keuze voor de locatie van het aan te leggen fietspad aan de oostzijde van de Nederweertse weg. Juist de situatie aan de andere zijde (westzijde) van de Nederweertse weg zou onveilig zijn en zou in zijn ogen de verkeersveiligheid meer bevorderd worden als het fietspad daar zou worden aangelegd. Hij vestigt in dit verband de aandacht op een ongeluk dat daar begin 2011 heeft plaatsgevonden, waarbij een vrachtwagen tegen de hoek van het schuurgedeelte van een boerderij is gereden.
4. Tot slot voert reclamant aan dat geen sprake is van urgentie van het werk en betwijfelt hij of de planuitvoering binnen afzienbare tijd gewaarborgd is. Reclamant onderbouwt zijn zienswijze met het argument dat in de onteigeningslijst wordt aangegeven dat er 738 m² verworven dient te worden. Reclamant stelt dat als dit gedeelte van het perceel verworven is, de plannen nog niet kunnen worden uitgevoerd, omdat tussen deze strook en de grond die reeds eigendom is van de gemeente nog een strook grond ligt van reclamant ter grootte van 89 m². De verzoeker om onteigening zou zich ten aanzien van deze strook grond op verkrijgende verjaring beroepen, maar reclamant betwist dat de verzoeker eigenaar is of zal worden van deze grond.

Ad 1

Ten aanzien van hetgeen reclamant in zijn eerste zienswijze naar voren brengt over het gevoerde minnelijke overleg overwegen Wij in algemene zin dat onteigening een uiterst middel is en dat ten opzichte van de burger eerst naar het middel van onteigening kan en mag worden gegrepen, indien langs minnelijke weg redelijkerwijs niet of niet in de gewenste vorm overeenstemming kan worden bereikt. Daarbij geldt dat in de procedure op grond van titel IIa van de onteigeningswet in het algemeen genoegzaam aan deze eis is voldaan, indien vóór de tervisielegging van de onteigeningsbescheiden een aanvang met het minnelijk overleg is gemaakt. Dit overleg dient tot een redelijk punt te worden voortgezet alvorens, na gebleken noodzaak daartoe, met de administratieve onteigeningsprocedure kan worden begonnen. Daarbij is het wenselijk doch niet altijd noodzakelijk, dat ten tijde van de tervisielegging van de onteigeningsbescheiden reeds een formeel bod is uitgebracht. Voldoende is

dat sprake is geweest van een redelijke doch vruchteloos gebleken poging om hetgeen voor de aanleg van het werk nodig is langs minnelijke weg te verwerven. In dat geval kan een verzoeker om onteigening, teneinde op een redelijk tijdstip tot uitvoering van het betreffende plan van het werk over te kunnen gaan, in beginsel de administratieve onteigeningsprocedure laten starten. Het zou te ver gaan de eis te stellen dat partijen reeds ten tijde van de tervisielegging van het plan van het werk in eerste instantie moeten zijn 'uitonderhandeld'. Wij zijn van mening dat, zoals hiervoor beschreven, het voldoende is als op dit tijdstip met de onderhandelingen een aanvang is gemaakt en genoegzaam is komen vast te staan dat onderhandelingen niet, of niet in de gewenste vorm, tot overeenstemming zullen leiden.

Uit de door de verzoeker om onteigening overgelegde stukken en verstrekte informatie is Ons het volgende gebleken. Bij brief van 4 oktober 2005 heeft de verzoeker om onteigening aan de vertegenwoordiger van reclamant sub 2, mr. W.J. Slegers, informatie verstrekt over grondaankoop. Deze brief is aan hem gericht naar aanleiding van een eerder contact van de verzoeker met reclamant sub 2, waarbij deze heeft aangegeven dat er sprake is van een bedrijfsovername tussen hem en zijn zoon (reclamant sub 3) en dat een verkoop van gronden uit dit onroerende goed daarop afgestemd dient te worden. Bij brief van 26 oktober 2006 refereert de verzoeker om onteigening aan het gesprek tussen de vertegenwoordiger van de verzoeker om onteigening en reclamant sub 3 waarin deze bevestigt dat reclamant sub 2 weliswaar juridisch eigenaar is, maar dat reclamant sub 3 tevens deel uitmaakt van de verkopende partij aangezien hij rechten heeft opgebouwd vanuit een af te wikkelen bedrijfsovername. De verzoeker om onteigening doet in deze brief een aanbieding inzake de aankoop van grond en verzoekt de vertegenwoordiger van reclamant sub 3 tevens contact op te nemen met reclamant sub 2 en hierop mede namens deze te reageren. Bij brief van 4 juli 2005 informeert de verzoeker om onteigening aan reclamant sub 3 dat zij conform afspraak een offerte heeft opgevraagd voor het verplaatsen en aanpassen van het hekwerk op basis van de nieuwe perceelsgrens. Tevens voegt de verzoeker om onteigening een bestemmingsplankaart toe waarop de gemeentegrens gedetailleerd staat aangegeven. Bij brief van 31 oktober 2006, afzonderlijk gericht aan zowel reclamant sub 2 als aan reclamant sub 3, refereert de verzoeker om onteigening aan een overleg gevoerd met beide reclamanten in aanwezigheid van de burgemeester van de gemeente Someren, waarbij is gesproken over het eventueel saneren van de woning en alle bedrijfsopstallen. De verzoeker om onteigening geeft aan nog geen duidelijkheid te kunnen geven over het voorstel. Bij brief van 8 december 2006 nodigt de verzoeker om onteigening reclamant sub 3 uit voor een gesprek, dat vervolgens plaats vindt op 20 december 2006. Uit het verslag blijkt dat de verzoeker om onteigening een door reclamant voorgestelde reconstructie van de (Nederweertse)weg een te kostbare oplossing vindt en conform de eerdere tekening grond wenst aan te kopen. De verzoeker om onteigening stelt hierbij tevens voor het hekwerk en de erfbeplanting te vergoeden. Bij brief van 7 maart 2007 nodigt de verzoeker om onteigening reclamant sub 3 uit voor een bespreking op 13 maart 2007 ter toelichting van haar bod. Bij brief van 22 maart 2007 bevestigt de verzoeker om onteigening het op 13 maart 2007 besprokene. Bij brief van 18 april 2007 zendt de verzoeker om onteigening aan reclamant sub 3 een (voorlopige) koopovereenkomst, waarin alle reeds mondeling besproken afspraken zijn neergelegd. De verzoeker om onteigening vermeldt daarbij dat zij na ondertekening van de overeenkomst door reclamant sub 3 ook reclamant sub 2 als formele eigenaar zal benaderen voor een handtekening. Bij brief van 11 maart 2008 aan reclamant sub 2 informeert de verzoeker om onteigening dat de conform zijn wens met zijn zoon gevoerde onderhandelingen op niets zijn uitgelopen. Onder toezending van een koopovereenkomst doet de verzoeker om onteigening vervolgens een formeel bod aan reclamant sub 2. Bij brief van 14 maart 2008 informeert de vertegenwoordiger van reclamant sub 2 dat zijn cliënt nog in onderhandeling is met zijn zoon en hoopt daarvoor een oplossing te vinden. Dientengevolge verzoekt hij om drie maanden uitstel met betrekking tot de inzet van een onteigeningsprocedure. Bij brief van 14 juli 2008 aan de vertegenwoordiger van reclamant sub 2 verklaart de verzoeker om onteigening zich bereid de koopovereenkomst overeenkomstig enkele opmerkingen van reclamant sub 2 inzake het hekwerk en de erfbeplanting aan te passen. In november en december 2008 vindt vervolgens een briefwisseling plaats tussen de verzoeker om onteigening en de heer W.A.A. Swinkels, waarmee reclamant sub 2 een koopovereenkomst blijkt te hebben gesloten. Ten aanzien van de heer W.A.A. Swinkels deelt de verzoeker om onteigening ons desgevraagd mede dat deze deel uitmaakt van een familie van vijf broers en zussen, genoemd J.H.M., H.W.A.J., C.A.J.M., A.J.P.W. en W.A.A. Swinkels. Hierbij tekent de verzoeker om onteigening aan dat de contacten weliswaar meestal via de heer W.A.A. Swinkels verliepen, maar dat zij afwisselend ook met de overige familieleden contact heeft gehad, waarbij deze elkaar onderling op de hoogte hielden. Bij brief van 3 november 2008 doet de verzoeker om onteigening ook aan de heer W.A.A. Swinkels een formeel bod voor de aankoop van de voor het fietspad benodigde grond. De heer Swinkels geeft bij brief van 1 december 2008 te kennen bereid te zijn tot onderhandelingen, maar eerst de akte overdracht af te willen wachten. Bij brief van 1 december 2008, verzonden op 9 december 2008, bevestigt de verzoeker om onteigening haar aanbod aan de heer Swinkels. Aangezien deze echter niet kan aangeven wanneer de overdracht van de akte plaats kan vinden en hierdoor de voortgang van het project in gevaar wordt gebracht, kondigt de verzoeker om onteigening de onteigeningsprocedure te willen laten starten en de heer Swinkels alsnog in het onteigeningsplan op te nemen. Uit de brief van 28 januari 2010 van de verzoeker aan

reclamant sub 2 blijkt dat op die datum de koopovereenkomst met de heer Swinkels nog steeds niet notarieel is gepasseerd. Aangezien de onderhandelingen met de zoon van reclamant niet tot het gewenste resultaat geleid hebben, doet de verzoeker daarop een finaal bod aan reclamant sub 2, als juridisch eigenaar van de benodigde grond. Bij brief van 8 april 2010 aan de heer A.P.J.W. Swinkels en de heer H.W.A.J. Swinkels doet de verzoeker om onteigening een aanbod.

De verzoeker geeft in deze brief aan dat de heren Swinkels in een gesprek dat heeft plaatsgevonden op 1 maart 2010 zich bereid hebben verklaard, mee te willen werken aan de verkoop, indien zij eigenaar worden van de grond. De verzoeker om onteigening stuurt dezelfde brief op 12 april aan de heer J.H.M. Swinkels en de heer C.A.J.M. Swinkels. Bij brief van 14 februari 2011 stuurt de verzoeker om onteigening – onder vermelding dat de eerder met reclamant sub 3 gevoerde aankooponderhandelingen niet tot het gewenste resultaat hebben geleid – reclamant sub 2 een gewijzigd finaal aanbod. De wijziging heeft betrekking op het aantal te onteigenen vierkante meters grond, dat wordt vergroot van 503m naar 738 m. Het verschil betreft een strook grond waarvoor de verzoeker om onteigening zich beroept op verkrijgende verjaring. Om dit kadastraal te regelen is volgens de verzoeker echter de medewerking van de eigenaar nodig, welke nog niet is verkregen. Als gevolg hiervan heeft de verzoeker ook de meters grond, deel uitmakende van de verjaarde grond, opgenomen in de onteigeningslijst. Afschrift van dit gewijzigde finale bod wordt tevens verzonden naar de heren Swinkels.

Gelet op het vorenstaande merken Wij op dat Ons uit de correspondentie is gebleken dat de verzoeker heeft getracht rekening te houden met de omstandigheid dat reclamant sub 2 en reclamant sub 3 zijn verwickeld in een bedrijfsovername en dat reclamant sub 2 in dat kader heeft verzocht om de aankooponderhandelingen af te stemmen met reclamant sub 3. Tevens blijkt uit de correspondentie dat de verzoeker verschillende keren bij brieven van 18 april 2007, 11 maart 2008, 28 januari 2010 en 14 februari 2011 biedingen heeft uitgebracht aan reclamant sub 2 en deze dit heeft besproken met zijn vertegenwoordiger en met reclamant sub 3. Ons is niet gebleken dat reclamant gedurende het onderhandelingsproces te kennen heeft gegeven dat de verzoeker de onderhandelingen niet met reclamant sub 3 mocht voeren, terwijl reclamant op de hoogte was dat de verzoeker ook met reclamant sub 3 in onderhandeling was over de aankoop van de ter onteigening aan te wijzen grond.

Het bovenstaande in aanmerking nemend, zijn Wij van oordeel dat de verzoeker om onteigening voorafgaand aan de start van de administratieve onteigeningsprocedure voldoende doch vruchteloze pogingen heeft ondernomen om met reclamant tot overeenstemming te komen. Op het moment van de start van de procedure door middel van de terinzagelegging van de onteigeningsstukken stond genoegzaam vast dat de verzoeker niet binnen een redelijke termijn met reclamant, al dan niet in de gewenste vorm, tot overeenstemming kon komen. Het overleg met reclamant wordt voortgezet. Dit overleg, dan wel het overleg dat ingevolge artikel 17 van de onteigeningswet bij het ontbreken van overeenstemming aan de gerechtelijke procedure vooraf zal moeten gaan, zal wellicht tot een voor beide partijen aanvaardbare oplossing kunnen leiden.

Ten aanzien van het door reclamant ingebrachte punt dat het uitgebrachte bod een onjuiste oppervlakte betreft, is Ons uit de door de verzoeker overgelegde stukken gebleken dat de verzoeker van het door haar benodigde perceel een gedeelte – door verjaring – als haar eigendom claimt. Bij brief van 11 maart 2008 aan reclamant sub 2 geeft de verzoeker aan dat deze strook grond zich onder de openbare weg bevindt en niet meer voor particulier gebruik kan worden ingericht. De verzoeker stelt aan reclamant voor deze feitelijke situatie ook formeel te regelen en in het koopcontract vast te leggen dat deze strook eigendom van de gemeente wordt. De verzoeker biedt voor deze strook grond geen financiële vergoeding aan. Uit de eerdere correspondentie met de zoon van reclamant en de familie Swinkels waarmee reclamant een koopovereenkomst heeft gesloten inzake zijn perceel valt op te maken dat de door de verzoeker als verjaard aangemerkte grond (circa 324 m²) weg, berm en sloot omvat. Bij brief van 28 januari 2010 aan reclamant doet de verzoeker nog een aanbieding voor de oorspronkelijke genoemde oppervlakte van 503 m². Voor het andere gedeelte van het perceel met een oppervlakte van 324 m² beroept de verzoeker zich nog steeds op verkrijgende verjaring en verzoekt reclamant medewerking om deze feitelijke situatie formeel bij het kadaster vast te leggen. Bij brief van 14 februari 2011 geeft de verzoeker aan dat haar in tweede instantie duidelijk is geworden dat alle gronden waarop werkzaamheden worden uitgevoerd, ter onteigening dienen te worden aangewezen. Dit betekent dat ook de meters grond, deel uitmakende van de reeds verjaarde grond, opgenomen moeten worden op de onteigeningslijst. Voor de verzoeker impliceert dit concreet dat het aantal te onteigenen vierkante meters is vergroot met 235 m², van 503 m² naar 738 m², en zij past haar finale bod daarop aan. In dezelfde brief geeft de verzoeker tevens aan dat zij beroep op verkrijgende verjaring doet voor het resterende onder de weg liggende stukje grond, groot 89 m², dat sinds jaar en dag onderdeel uitmaakt van het openbaar gebied en ook niet meer voor particulier gebruik kan worden ingericht. Volgens de door de verzoeker om onteigening verstrekte informatie blijkt uit het wegbeheersprogramma van de gemeente Someren dat de huidige aanwezige klinkerverharding in 1968 is aangelegd. De verzoeker stelt dat een deel van de weg weliswaar op eigendom van reclamant ligt, maar dat de grond al meer dan veertig jaar bij de verzoeker in gebruik is en zij gedurende deze

periode tevens onderhoud aan deze verharding heeft verricht. De verzoeker merkt verder op dat naar haar oordeel, nu deze grond al onderdeel vormt van de Nederweertseweg, verjaring in de rede ligt.

Het bovenstaande in ogenschouw nemend, merken Wij het volgende op. De verzoeker beroept zich op verkrijgende verjaring voor een oppervlakte van 324 m². Van deze 324 m² ligt 235 m² onder het tracé van het aan te leggen fietspad en 89 m² valt buiten het onderhavige plan van het werk. Naar aanleiding hiervan stellen Wij voorop dat in de onderhavige administratieve onteigeningsprocedure op grond van Titel IIa van de onteigeningswet alleen die gronden ter onteigening kunnen worden aangewezen die noodzakelijk zijn voor de realisatie van het werk.

Deze onteigeningstitel waarborgt daarmee de realisatie van het werk met een zo beperkt mogelijk grondbeslag. Onroerende zaken die slechts gedeeltelijk voor de realisatie van het werk in casu het aan te leggen fietspad nodig zijn, kunnen mitsdien alleen voor dat gedeelte ter onteigening worden aangewezen. In de onteigeningsstukken welke ter inzage hebben gelegen en in het ontwerpbesluit dat aan belanghebbenden is toegezonden wordt van deze onroerende zaken respectievelijk 738 m² ter onteigening aangewezen, waaronder begrepen de oppervlakte groot 235 m², waarvoor de verzoeker een beroep op verkrijgende verjaring doet. De resterende oppervlakte van 89 m² waarop het beroep op verkrijgende verjaring betrekking heeft, is geprojecteerd onder de verharding van de bestaande weg en valt buiten het onderhavige plan van het werk en staat los van de onderhavige administratieve onteigeningsprocedure.

Ad 2

Ten aanzien van de opmerking van reclamant dat de bij de onteigeningszaak behorende grondtekeningen niet ter inzage gelegen hebben, merken Wij op, dat de ter inzage te leggen onteigeningsstukken worden opgesteld overeenkomstig de bepalingen in artikel 63, tweede lid van de onteigeningswet en de 'leidraad voor het opstellen van de onteigeningsstukken en het samenstellen van het onteigeningsdossier voor onteigeningen op grond van de Titels II, IIa en IIc van de onteigeningswet' (Ministerie van Verkeer en Waterstaat, maart 2007). Deze stukken beogen een uitgewerkt en uitvoerig inzicht te verschaffen in de oppervlakten van onroerende zaken die noodzakelijk zijn voor de aanleg van de te maken werken. Ons is gebleken dat de volgens artikel 72a tweede lid juncto artikel 63 tweede lid van de onteigeningswet voorgeschreven stukken, de grondtekeningen inclusief, in de gemeente Someren, waar de onroerende zaken van reclamant liggen, correct ter inzage hebben gelegen.

De gemeente Someren heeft de map met onteigeningsbescheiden samen met de in artikel 23 sub 3 van de onteigeningswet bedoelde verklaring van de burgemeester op 25 mei 2011 na afloop van de hoorzitting overhandigd.

Met betrekking tot de ter inzage gelegde grondtekeningen merken Wij nog op dat deze, naast de grondplannummers, ook de kadastrale aanduidingen volledig weergeven.

Ad 3

Naar aanleiding van het gestelde onder 3 merken Wij op dat voorzover de zienswijze handelt over de noodzaak van het aan te leggen werk en de keuze tussen bestaande alternatieven, in hoofdzaak planologisch van aard is en dientengevolge in de procedure op grond van de Wet ruimtelijke ordening aan de orde dient te worden gesteld. Een inhoudelijke behandeling van de zienswijze in de administratieve onteigeningsprocedure is derhalve niet aan de orde. Verwezen wordt, naar hetgeen hieromtrent onder 'Overige overwegingen' wordt overwogen. Overigens is Ons uit de door de verzoeker om onteigening verstrekte informatie gebleken dat de verzoeker om onteigening bij het ontwerp voor de aanleg van een fietspad zoveel mogelijk rekening heeft gehouden met het waarborgen van de veiligheid van de fietser. De verzoeker geeft aan dat gekozen is voor de aanleg van het fietspad aan de oostzijde ten opzichte van een fietspad aan de westzijde op grond van de volgende voordelen: het voorkomen van oversteken van de grootste groep fietsers ter hoogte van de Kerkendijk, de bereikbaarheid van het fietspad zonder de hoofdstroom te hoeven kruisen, het comfort van het fietspad vanuit het oogpunt van subjectieve onveiligheid, de overzichtelijkheid door de mogelijkheid van het aanleggen van een rechte en voorspelbare rijbaan, de (mindere) hoeveelheid bebouwing aan de oostzijde en daarmee een kostendrukkend effect.

Naar aanleiding van het gestelde van reclamant dat een actuele onderbouwing van de plannen ontbreekt merken Wij op dat de ter inzage gelegde zakelijke beschrijving vermeldt dat naast het door reclamant bedoelde vrijstellingsbesluit, het fietspad ook is betrokken in het vanaf 31 januari 2011 ter inzage gelegde (nieuwe) ontwerpbestemmingsplan Buitengebied van de gemeente Someren. Hiermee is aan de voorwaarde van een actuele onderbouwing van de plannen voldaan.

Ad 4

Ten aanzien van de zienswijze van reclamant over het ontbreken van urgentie, verwijzen Wij naar het gestelde onder 'Overige overwegingen', waarin is aangegeven dat het aan te leggen fietspad onderdeel uitmaakt van de ontwikkeling van het regionale fietspadennet. In dit kader heeft de verzoeker om onteigening subsidie aangevraagd en verkregen. Uitdrukkelijke voorwaarde hiervoor is evenwel dat de fietspaden worden aangelegd. Uit de door de verzoeker verstrekte informatie is Ons voorts gebleken dat de verzoeker, met uitzondering van de ter onteigening aan te wijzen gronden, eigenaar is van alle overige benodigde grond. De verzoeker heeft desgevraagd medegedeeld dat direct nadat de gronden al dan niet minnelijk zijn verworven, gestart zal worden met de aanleg van het fietspad. Het aan te leggen fietspad is betrokken in het ontwerpbestemmingsplan Buitengebied van de gemeente Someren, hetgeen vanaf 31 januari 2011 gedurende zes weken voor een ieder ter inzage heeft gelegen. Vaststelling van dit bestemmingsplan heeft op 29 juni 2011 plaats gevonden. Hiermee is de urgentie van onteigening in beginsel gegeven.

Met betrekking tot de opmerking van reclamant over het ontbreken van urgentie zolang er geen zekerheid bestaat over de te onteigenen oppervlakte merken Wij op dat voor het kunnen starten van de administratieve onteigeningsprocedure het vereiste geldt dat een aanvang is genomen met de planologische inpassing van het werk, ten behoeve waarvan de onteigening wordt verzocht. Hierbij geldt bovendien, dat belanghebbenden de mogelijkheid moeten hebben tot het naar voren brengen van zienswijzen in een planologische procedure voorafgaand aan of ten minste gelijktijdig met de mogelijkheid tot het naar voren brengen van zienswijzen in het kader van de administratieve onteigeningsprocedure. Aangezien aan deze vereisten is voldaan, zoals blijkt uit het hierna gestelde onder 'Overige overwegingen' mocht de onteigeningsprocedure worden gestart. Overigens kan nog worden opgemerkt, dat de uitvoering eerst kan aanvangen nadat de benodigde planologische procedures zijn doorlopen en de benodigde vergunningen en ontheffingen zijn verleend.

Namens reclamant sub 3 is het volgende naar voren gebracht.

Voorafgaand aan zijn zienswijzen betoogt reclamant dat hij belanghebbende is in de onderhavige onteigeningszaak, aangezien hij woonachtig is op het in de onteigening betrokken perceel kadastraal bekend gemeente Someren, sectie G, nummer 4102, gelegen op de hoek van de Nederweertseweg en Dooleggersbaan en op dat perceel ook zijn onderneming exploiteert. Tevens liggen op dit perceel de bedrijfsgebouwen die reclamant ten behoeve van de exploitatie van zijn onderneming in gebruik heeft. Hoewel reclamant sub 2 thans nog als eigenaar van het in de onteigening betrokken perceel in het kadaster staat geregistreerd, stelt reclamant dat het perceel onderdeel uitmaakt van de met reclamant sub 2 gesloten overeenkomst tot bedrijfsoverdracht. Reclamant stelt dat reclamant sub 2 deze overeenkomst niet nakomt en heeft nakoming in rechte gevorderd. Deze zaak ligt inmiddels voor bij het Gerechtshof van 's-Hertogenbosch. Indien de vordering van reclamant wordt toegewezen zal de eigendom van het betrokken perceel formeel bij reclamant komen te liggen. In het kader van deze gerechtelijke procedure heeft reclamant conservatoir beslag laten leggen op (onder meer) het betrokken perceel.

1. Reclamant stelt, kort samengevat, dat met hem geen minnelijk overleg is gevoerd, terwijl hij rechthebbende, althans evident belanghebbende is. Hem is geen aanbod gedaan, noch is met hem gesproken over andere compensatiemogelijkheden dan wel oplossingen. Naar de mening van reclamant heeft het conservatoir tot gevolg dat de eigenaar van het perceel niet bevoegd is het perceel te vervreemden en derhalve niet bevoegd een overeenkomst te sluiten omtrent een minnelijke verwerving door de gemeente ten behoeve van de onteigening voor het aan te leggen fietspad. Althans, niet zonder daarbij de beslaglegger, in casu reclamant, uitdrukkelijk te betrekken. Dit heeft de verzoeker om onteigening volgens (schrijven van) reclamant niet gedaan. Wel zijn de verzoeker om onteigening en reclamant in gesprek geweest over een voorstel van reclamant aangaande een alternatieve locatie voor het aan te leggen fietspad. Dit voorstel zou naar het oordeel van reclamant in veel opzichten een betere oplossing zijn. Ten eerste zou de verkeersveiligheid met dit voorstel aanzienlijk toenemen (Hierop wordt bij de tweede zienswijze van reclamant nog afzonderlijk ingegaan). Voorts blijft in het voorstel van reclamant de woning van reclamant sub 1 aan de Nederweertseweg 23 buiten schot. Daarnaast zou de aansluiting op de Boldersdijk indien dit voorstel overgenomen zou worden aanzienlijk beter geregeld zijn. Tot slot zou uitvoering van het voorstel van reclamant, waarin het fietspad niet op het perceel van reclamant aangelegd zou worden, tot gevolg hebben dat reclamant in de toekomst een reële mogelijkheid zou behouden om op het perceel een woning bij de bedrijfsgebouwen te plaatsen. Overigens merkt reclamant in dit verband nog op dat het fietspad wel erg dicht bij zijn perceelsgrens aan de voorzijde komt te liggen (0,5 meter). De verzoeker om onteigening is echter niet op het voorstel van reclamant ingegaan, omdat dit te duur zou zijn. Het voorstel is volgens reclamant inhoudelijk ook niet verder besproken.
2. Volgens reclamant staat nut en noodzaak van de aanleg van het fietspad geenszins vast, althans niet op grond van de door de verzoeker om onteigening in de zakelijke beschrijving aangevoerde argumenten. Reclamant bestrijdt dat de verkeersveiligheid ter plaatse een valide argument kan zijn om tot onteigening over te gaan. De verzoeker om onteigening spreekt zichzelf tegen, waar zij

enerzijds betoogt dat de verkeerssituatie op de Nederweertseweg in die mate onveilig is dat de voorgenomen aanpassingen dienen te geschieden, terwijl zij anderzijds vermeldt dat op een totaal van circa 1200 voertuigen per etmaal gemiddeld één ongeval per jaar plaatsvindt. Reclamant meent dat op basis van deze gegevens niet kan worden gezegd dat de situatie zo onveilig is als de verzoeker om onteigening doet voorkomen. Bovendien wordt in de zakelijke beschrijving aangegeven dat de geasfalteerde weg uitnodigt tot hard doorrijden, maar een bewijs dat dit daadwerkelijk ook zo is ontbreekt. Voorts betwist reclamant dat de aanleg van het fietspad een verbetering in de verkeerssituatie teweegbrengt. Weliswaar worden gemotoriseerd verkeer en de (brom)fietsers van elkaar gescheiden, maar het echt onveilige deel van de weg, namelijk de kruising Nederweertseweg – Dooleggersbaan, wordt niet aangepast. Reclamant verwijst in dit verband op een bijgevoegde tekening waarin zijn (afgewezen) voorstel is opgenomen waarin een voor alle deelnemers aan het verkeer veilige situatie wordt gecreëerd. Tot slot merkt reclamant op dat hij in de door de verzoeker om onteigening voorgestelde plannen met zijn bedrijfswagens het fietspad moet passeren voordat hij de rijbaan op kan rijden. Dit kan leiden tot gevaarlijke situaties. Bovendien kan zowel voor hemzelf als voor de passerende fietsers hinder ontstaan, ingeval hij vanwege verkeer op de rijbaan moet halt houden. In zijn eigen voorstel komt reclamant niet in aanraking met het fietspad.

3. Reclamant kan zich niet met in de zakelijke beschrijving vermelde conclusie verenigen dat er in het kader van de aanleg van het fietspad langs de Nederweertseweg geen sprake zou zijn van reconstructie in de zin van de Wet geluidshinder. Reclamant voert hierbij aan dat de bij het onderzoek betrokken woning, gelegen aan de Nederweertseweg 23, niet maatgevend zou zijn. Deze woning is namelijk gelegen op een behoorlijke afstand van de splitsing Nederweertseweg – Dooleggersbaan, wat tot gevolg heeft dat het verkeer daar in een gestaag en hetzelfde tempo voorbijrijdt. Voor het perceel van reclamant remt het verkeer af of trekt het op, wat veel meer geluidhinder met zich mee brengt. Bovendien zal voor de bij het onderzoek betrokken woning asfalt worden aangebracht, terwijl er voor de woning van reclamant gebakken klinkers worden aangebracht. Reclamant verwacht dat de rijgeluiden op deze ondergrond harder zullen klinken dan op andere, meer gladde ondergronden.
4. Reclamant is van mening dat de onderbouwing van de urgentie van de onteigening – namelijk de aanleg van het fietspad als voorwaarde voor het reeds daarvoor ontvangen subsidiebedrag – niet als valide argument kan gelden voor de rechtvaardiging van de onderhavige onteigening.
5. Onder verwijzing naar de in de zakelijke beschreven opgenomen onderzoeksresultaten met betrekking tot natuurwaarden, stelt reclamant dat hij dat onderzoek noch de resultaten uit eerste hand kent. Bij gebrek aan wetenschap ter zake betwist hij de juistheid van die resultaten en de daaruit voortvloeiende conclusies.

Ad 1

Met betrekking tot de status als rechthebbende van reclamant sub 3 overwegen Wij vooreerst dat op basis van artikel 3, eerste lid van de onteigeningswet als eigenaar en/of rechthebbende worden beschouwd zij die als zodanig in de kadastrale registratie staan vermeld. Uit de Ons door de verzoeker verstrekte informatie is Ons gebleken dat uit het kadaster niet blijkt dat reclamant rechthebbende is. In geval van een gerechtelijke onteigening kan een ieder die beweert eigenaar te zijn en niet is gedagvaard, op grond van artikel 3, lid 2 van de onteigeningswet aan de rechter verzoeken in het geding van onteigening te mogen tussenkomen, dit zolang de eindconclusies door partijen nog niet zijn genomen. Lid 3 van genoemd artikel bepaalt voorts dat bij tegenspraak van de hoedanigheid van de eigenaar, hij die beweert eigenaar te zijn diens recht op geconsigneerde schadevergoeding kan uitoefenen. Voor het geval dat er door de verzoeker om onteigening minnelijke overeenstemming met de kadastraal eigenaar wordt bereikt, zal reclamant zijn beweerd eigendomsrecht (in laatste instantie) tot inzet van civiele procedure kunnen maken.

Ten aanzien van de zienswijze van reclamant die betrekking heeft op het minnelijk overleg, verwijzen Wij vooreerst naar hetgeen Wij reeds in het algemeen in de zienswijze van reclamant sub 2 onder ad 1, hebben opgemerkt omtrent het voorafgaand aan de start van de administratieve onteigeningsprocedure te voeren minnelijk overleg. Ten aanzien van reclamant sub 3 merken Wij specifiek op dat uit de overgelegde op de onteigening betrekking hebbende correspondentie blijkt dat hij vanaf oktober 2005 betrokken is geweest bij het overleg en dat de verzoeker ruim voor de start van de onteigeningsprocedure, in 2005 en in 2007, een aanbod heeft gedaan voor de verwerving van de benodigde oppervlakte. In dat kader heeft de verzoeker nadrukkelijk gezocht naar mogelijkheden om aan de wensen van reclamant tegemoet te komen. Ondanks het verzoek daartoe van de verzoeker heeft reclamant sub 3 echter niet meer gereageerd. Gelet daarop was naar Ons oordeel reeds op dat moment duidelijk dat met reclamant sub 3 niet binnen redelijke termijn overeenstemming kon worden bereikt en kan de verzoeker niet worden tegengeworpen dat hij zich vanaf 2008 weer tot reclamant sub 2 heeft gewend, die nog steeds juridisch eigenaar is van de voor de onteigening benodigde gronden. De vertegenwoordiger van reclamant sub 2 geeft de verzoeker te kennen dat reclamant sub 2 nog in onderhandeling is met reclamant sub 3 en hoopt daar een oplossing voor te vinden. Op grond hiervan mag de

verzoeker er naar Onze mening vanuit gaan dat ook reclamant sub 3 indirect nog bij het onderhandelingsproces betrokken blijft. Eind 2008 treedt de verzoeker ook in onderhandeling met de heren Swinkels, waarmee reclamant sub 2 een koopovereenkomst heeft gesloten inzake het door de verzoeker benodigde perceel. Deze koopovereenkomst is nog niet notarieel gepasseerd.

Overigens is Ons uit de door de verzoeker verstrekte informatie gebleken dat de verzoeker de correspondentie met de aanbiedingen aan reclamant sub 2 op zijn verzoek ook aan zijn zoon, reclamant sub 3, heeft toegestuurd. De verzoeker heeft tevens aangegeven dat reclamant sub 3 als medeondertekenaar is opgenomen in de koopovereenkomst die aan reclamant sub 2 is voorgelegd, waarmee de verzoeker om onteigening er van uit mocht gaan dat reclamant in ieder geval op de hoogte was van de aanbiedingen van de verzoeker. De verzoeker heeft ons desgevraagd medegedeeld dat reclamant sub 3 geen melding heeft gemaakt van het conservatoir beslag.

Gelet op het bovenstaande en de eerder geschetste gang van zaken met betrekking tot de gevoerde onderhandelingen met reclamanten sub 2 en sub 3, hun vertegenwoordigers en eventuele rechtsopvolgers, lag het naar Ons oordeel in de rede dat de verzoeker reclamant recentelijk geen finale aanbieding meer heeft gedaan, maar gekozen heeft de finale aanbieding aan reclamant sub 2 als formeel eigenaar van de gronden, en aan de heren Swinkels, als koper van de gronden, uit te brengen.

Ten aanzien van het in het kader van het minnelijk overleg ingebrachte voorstel van reclamant voor een alternatieve locatie voor het aan te leggen fietspad, overwegen Wij dat deze grond planologisch van aard is en dientengevolge in de procedure op grond van de Wet Ruimtelijke ordening aan bod dient te komen. Een inhoudelijke beoordeling van deze grond in onderhavige onteigeningsprocedure is derhalve niet aan de orde. Voorts wordt verwezen naar hetgeen hieromtrent is overwogen bij reclamant 2, ad 3.

Ten aanzien van de overige aan het voorstel van reclamant voor een alternatieve locatie gerelateerde aspecten, zoals daar zijn het sparen van de woning van reclamant sub 1, de aansluiting op de Booldersdijk, de mogelijkheid van het plaatsen van een woning bij de bedrijfsgebouwen en de nabijheid van het fietspad bij de perceelsgrens, merken Wij op dat deze voortvloeien uit de keuze van het traject en daarmee hoofdzakelijk ook planologisch van aard zijn.

Ad 2

Met betrekking tot de zienswijze van reclamant dat nut en noodzaak voor de onteigening ontbreekt, althans op grond van de door de verzoeker om onteigening in de zakelijke beschrijving aangevoerde argument van verkeersveiligheid, merken Wij vooreerst op dat dit in hoofdzaak planologisch van aard is en dientengevolge in de procedures op grond van de Wet ruimtelijke ordening aan bod dient te komen. Verwezen kan worden naar hetgeen hier omtrent hierboven is opgemerkt bij reclamant sub 2, onder ad 3. Overigens is Ons van de zijde van de verzoeker medegedeeld dat deze adviezen heeft ingewonnen bij verkeersdeskundigen, die op grond van het huidige plan geconcludeerd hebben dat het uitzicht vanaf de inrit op het fietspad niet tot onacceptabele situaties leidt.

Ad 3

Met betrekking tot het gestelde omtrent de geluidsbelasting merken Wij op, dat in het kader van de onderhavige administratieve onteigeningsprocedure geen zelfstandige uitspraken kunnen worden gedaan over de eventuele aan de aanleg van het ter visie gelegde werk verbonden aspecten van geluidshinder. De behandeling daarvan dient te geschieden in het kader van de Wet geluidshinder.

Ad 4

Ten aanzien van de zienswijze van reclamant over het ontbreken van urgentie, verwijzen Wij naar het hierover gestelde bij reclamant 2, onder ad 4. Hiermee is de urgentie van onteigening in beginsel gegeven.

Ad 5

Ten aanzien van de door reclamant aangevoerde gronden met betrekking tot de aspecten met betrekking tot natuur overwegen Wij dat deze gronden in hoofdzaak planologisch van aard zijn en dientengevolge in de procedure op grond van de Wet ruimtelijke ordening aan bod dienen te komen. Een inhoudelijke beoordeling van deze gronden in de onderhavige administratieve onteigeningsprocedure is derhalve niet aan de orde. Verwezen kan worden naar hetgeen hieromtrent onder 'Overige overwegingen' wordt overwogen.

Overige overwegingen

Het te maken werk valt in de gemeente Someren onder het bestemmingsplan 'Buitengebied 1998'. Genoemd bestemmingsplan is vastgesteld door de gemeenteraad van de gemeente Someren op 25 maart 1999, goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant op 9 november 1999 en onherroepelijk geworden op 4 april 2000. Binnen dit bestemmingsplan hebben de te onteigenen gronden de gebiedsbestemmingen 1.8 Agrarisch gebied. Daarnaast zijn er nog de detailbestemmingen 2.1. Agrarische bedrijven. Binnen deze bestemming past de aanleg van fietspaden niet. In dat verband is door de gemeente een procedure gevolgd, ten behoeve van de vrijstelling. De aanvraag van burgemeester en wethouders van 24 mei 2005 is in de raadsvergadering van 23 juni 2006 goedgekeurd.

Bij besluit van 17 januari 2006, kenmerk 1148714 /1159461 is door Gedeputeerde Staten van de Provincie Noord-Brabant de gevraagde verklaring van geen bezwaar, als bedoeld in artikel 19, lid 1, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, ten behoeve van vrijstelling voor de aanleg van fietspaden te Someren verleend. Vervolgens is de vrijstelling bij besluit van burgemeester en wethouders van de gemeente Someren op 13 februari 2006 verleend.

Het aan te leggen fietspad is betrokken in het (nieuwe) ontwerpbestemmingsplan Buitengebied van de gemeente Someren. Het voorontwerp bestemmingsplan heeft vanaf 21 oktober 2010 gedurende 6 weken ter inzage gelegen. Het ontwerpbestemmingsplan heeft vanaf 31 januari 2011 gedurende 6 weken ter inzage gelegen. Door één van de in deze onteigening begrepen eigenaren is tijdig zienswijze ingebracht. Deze zienswijze ziet echter niet op de aanleg van het fietspad maar op de bouw van onder andere een bedrijfswoning en tunnelkas ter plaatse.

De Nederweertseweg is gelegen in het buitengebied van de gemeente Someren en is onderdeel van de verbinding door het buitengebied tussen de gemeente Nederweert en de kern Someren-Eind van de gemeente Someren. De weg heeft een bestaande breedte van 5,50 meter. De Nederweertseweg wordt veelvuldig gebruikt door gemotoriseerd verkeer. Voorts wordt de weg gebruikt door schoolgaande jeugd en overige fietsers.

De Nederweertseweg is gelegen buiten de bebouwde kom. Door de aanwezigheid van asfalt nodigt de weg uit tot het flink doorrijden door het gemotoriseerde verkeer. Dit is niet bevorderlijk voor de verkeersveiligheid. Uit verkeerstellingen blijkt dat er per etmaal circa 1.200 voertuigen gebruik maken van deze weg. Naar aanleiding hiervan en in het kader van het concept 'Duurzaam Veilig' is het zeer wenselijk het fietspad aan te leggen. Vanuit verkeerstechnisch oogpunt is sprake van verbetering van de verkeersveiligheid door de scheiding van verkeersoorten. Ook wordt door de realisering van het onderhavige plan van het werk mede invulling gegeven aan de ontwikkeling van het regionale fietspadennet. Genoemd fietspad is opgenomen in het Regionaal Verkeers- en Vervoerplan (RVVP) van het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven (SRE).

Het overige gedeelte van het fietspad in de gemeente Someren is inmiddels aangelegd. Een spoedige realisatie van het ontbrekende gedeelte waarop het onderhavige verzoek om onteigening betrekking heeft, is derhalve in het belang van de verkeersveiligheid wenselijk.

Het moet in het belang van de veiligheid van het verkeer en de bevordering van het fietsverkeer noodzakelijk worden geacht, dat de gemeente Someren de eigendom verkrijgt van de in dit besluit genoemde onroerende zaken.

De door reclamanten naar voren gebrachte zienswijzen worden niet van zodanig gewicht geacht dat op grond daarvan het verzoek om een koninklijk besluit ex artikel 72a van de onteigeningswet, moet worden afgewezen.

Beslissing;

Gelet op de onteigeningswet,

Gehoord de Afdeling advisering van de Raad van State, advies van 26 oktober 2011, nr. W14.11.0339/IV, en gezien het nader rapport van Onze Minister van Infrastructuur en Milieu van 9 november 2011, nr. RWSCD BJV 2011/1222, Rijkswaterstaat Corporate Dienst, Eenheid Bestuurlijk Juridische Zaken en Vastgoed,

Hebben Wij goedgevonden en verstaan:

Ten behoeve van de aanleg van een vrijliggend fietspad, langs de Nederweertseweg vanaf de splitsing met de Kerkendijk en de Hugterweg tot aan de gemeentegrens met gemeente Nederweert met

bijkomende werken in de gemeente Someren, zullen ten algemene nutte en ten name van de gemeente Someren worden onteigend de onroerende zaken, aangeduid op de grondtekening die ingevolge artikel 63 van de onteigeningswet in de gemeente Someren en bij Rijkswaterstaat Corporate Dienst ter inzage heeft gelegen als:

Grondplan nr.	Te onteigenen Grootte			Van de onroerende zaak, kadastraal bekend, gemeente Someren Als	Ter grootte van			Sectie en nr.	Ten name van
	ha	a	Ca		ha	a	ca		
1	0	6	52	terrein (akkerbouw)	4	65	28	G 5036	TUINDERSBEDRIJF THWAN VAN GENNIP B.V., LIEROP
2	0	10	91	wonen (agraris) terrein (grasland)	7	23	15	G 3779	TUINDERSBEDRIJF THWAN VAN GENNIP B.V., LIEROP
3	0	9	63	terrein (teelt-kweek)	3	95	00	G 4550	TUINDERSBEDRIJF THWAN VAN GENNIP B.V., LIEROP
4	0	7	38	bedrijvigheid (agraris) terrein (akkerbouw)	3	83	73	G 4102	FLUPSEN, PETER JAN MATHIJS, g.m. NAUS, BARBARA CATHARINA, SOMEREN

Onze Minister van Infrastructuur en Milieu is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in de Staatscourant zal worden geplaatst en waarvan afschrift aan de Afdeling advisering van de Raad van State zal worden gezonden.

Den Haag, 15 november 2011

De Minister van Infrastructuur en Milieu,